

WYROBY LAKIEROWE	NORMA BRANŻOWA	BN-66
	Masy szpachlowe na polioctanie winylu	6112-13
		Zamiast RN-60/MPCh-1535
		Grupa katalogowa X 26

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są masy szpachlowe otrzymywane przez wymieszanie polioctanu winylu z wypełniaczami mineralnymi i organicznymi, pigmentami oraz środkami grzybo- i bakteriobójczymi.

Masy szpachlowe na polioctanie winylu nazwane są w dalszej treści normy "masami szpachlowymi".

1.2. Zastosowanie. Masy szpachlowe stosuje się do wykonywania podłóg przez nałożenie na podłoże cementowe kilku ciągłych warstw metodą szpachlowania.

1.3. Rodzaje. W zależności od składu chemicznego, wyglądu zewnętrznego, konsystencji i przeznaczenia przy układaniu warstw podłogi rozróżnia się trzy rodzaje mas szpachlowych:

- a) masa szpachlowa do warstwy podkładowej - masa szpachlowa I,
- b) masa szpachlowa do warstwy izolacyjnej - masa szpachlowa II,
- c) masa szpachlowa do warstwy wierzchniej - masa szpachlowa III.

1.4. Przykład oznaczenia masy szpachlowej do warstwy wierzchniej barwy zielonej:

MASA SZPACHLOWA III ZIELONA BN-66/6112-13

1.5. Normy związane

PN/C-04504 Chemiczne badania i próby. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej. Wytyczne dla produktów półciekłych, mazistych i ciastowatych

PN/C-04507 Chemiczne badania i próby. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej. Wytyczne ogólne

PN/C-60009 Chemiczne badania i próby. Przyrządy do pobierania próbek. Zgłębniki do produktów półciekłych, mazistych i ciastowatych

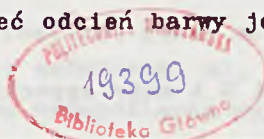
2. WYMAGANIA TECHNICZNE

2.1. Wygląd zewnętrzny. Masy szpachlowe powinny stanowić jednorodne mieszaniny o konsystencji:

- a) zaprawy półpłynnej - w przypadku masy szpachlowej I i II.
- b) szpachlówki - w przypadku masy szpachlowej III.

Masy szpachlowe nie powinny zawierać obcych zanieczyszczeń. Masa szpachlowa III powinna być jednolicie zabarwiona.

2.2. Barwa masy szpachlowej III powinna być bez smug, rozjaśnień lub zaciemnień. Dopuszcza się niewielkie odchylenia w odcieniu barwy od ustalonego wzoru z tym jednak, że cała partia powinna mieć odcień barwy jednakowy.

Zjednoczenie Przemysłu Organicznego i Tworzyw Sztucznych „Erg”

Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Organicznego i Tworzyw Sztucznych „Erg” dnia 3 sierpnia 1966 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 1 lipca 1967 r.

(Mon. Pol. nr 67/1966 poz. 323)

2.3. Zapach. Masy szpachlowe powinny mieć naturalny zapach poliocetanu winylu oraz nie powinny wykazywać zapachu pleśni lub zapachów świadczących o rozkładzie biologicznym.

2.4. Wymagania fizyko-chemiczne

Wymagania	Masa I	Masa II	Masa III
a) Zawartość 100-procentowego poliocetanu winylu, % wag., nie mniej niż	15,0	19,0	24,5
b) Zawartość suchej substancji, % wag., nie mniej niż	75,5	75,5	70,0
c) Gęstość pozorna, g/ml, nie więcej niż	1,60	1,50	1,55
d) Obecność pleśni	nie dopuszczalna		

2.5. Okres gwarancyjny. Masy szpachlowe przechowywane zgodnie z 3.2 powinny zachować własności użytkowe przez okres 4 miesięcy.

3. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

3.1. Pakowanie. Masy szpachlowe należy pakować w worki z folii polichlorowinyłowej lub polietylenowej, a następnie do beczek z blachy, drewna lub tektury. Ilość masy w jednostce opakowania nie powinna przekraczać 100 kg.

Na każdym jednostkowym opakowaniu należy umieścić nalepkę podającą co najmniej:

- oznaczenie wg 1.4,
- znak i nazwę zakładu,
- nr partii,
- wagę netto,
- datę produkcji,
- okres gwarancji oraz nalepkę: Uwaga! Masa zawiera środki grzybo- i bakterio-bójcze w ilości 0,2% formaliny i 0,5% pięciochlorofenolu sodu. Chronić przed mrozem.

3.2. Przechowywanie i transport. Masy szpachlowe należy przechowywać w opakowaniu wg 3.1 w magazynach w temperaturze $5 \div 25^{\circ}\text{C}$.

Masy szpachlowe należy transportować w opakowaniu wg 3.1 krytymi środkami transportowymi.

4. BADANIA TECHNICZNE

4.1. Rodzaje badań

- sprawdzanie wyglądu zewnętrznego,
- oznaczanie 100-procentowego poliocetanu winylu,
- oznaczanie zawartości suchej substancji,
- oznaczanie gęstości pozornej,
- sprawdzanie barwy,
- sprawdzanie zapachu,
- sprawdzanie obecności pleśni.

4.2. Wielkość partii. Partię stanowi 5 t masy szpachlowej jednego rodzaju i koloru.

4.3. Pobieranie próbek. Próbki do badań należy pobrać wg PN/C-04504 i PN/C-04507. Z każdej partii przedstawionej do odbioru należy pobrać losowo w zależności od liczności opakowań następujące ilości próbek jednostkowych.

suje się punkt 2.6. o treści:

Wymagania higieniczne. Wyrób wymaga oceny higienicznej, w zakresie
stosowania w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
dokonywanej przez Państwowy Zakład Higieny lub Instytut Medycyny Morskiej
i Tropikalnej dla danej receptury i technologii produkcji.

Po uzyskaniu oceny higienicznej producent powinien informować odbiorców
wyrobu o zawartości substancji toksycznych w wydawanych świadectwach jakości
wyrobów.

(Biuletyn PKNM/J nr 11-12/85 poz. 103)

Liczba opakowań w partii	Liczba opakowań, jaką należy wybrać do pobierania próbek
do 15	5
16 ÷ 25	7
26 ÷ 63	8
64 ÷ 160	9
powyżej 160	10

Masę szpachlową znajdującą się w wybranych losowo opakowaniach dokładnie wymieszać. Próbkę należy pobrać niezwłocznie przez zanurzenie zgłębnika wg PN/C-60009 lub analogicznego przyrządu w środku opakowania na całej głębokości opakowania. Zawartość zgłębnika po każdorazowym zanurzeniu w badanej masie szpachlowej przenieść do czystego, suchego słoika zamykanego z doszlifowanym korkiem, po czym zawartość starannie wymieszać. Z otrzymanej w ten sposób próbki pobrać dwie próbki laboratoryjne o wielkości 200 g i przenieść do słoików szklanych z doszlifowanym korkiem. Jedna próbka służy do analizy, drugą należy przechowywać w ciągu czterech miesięcy na wypadek analizy rozjemczej.

4.4. Metody badań

4.4.1. Sprawdzanie wyglądu zewnętrznego masy szpachlowej należy przeprowadzać nieuzbrojonym okiem na zgodność z wymaganiami podanymi w 2.1.

4.4.2. Oznaczanie zawartości 100-procentowego poliocetanu winylu

4.4.2.1. Odczynniki i roztwory

- Alkohol etylowy 96-procentowy.
- Wodorotlenek potasowy, roztwór alkoholowy 0,5n.
- Kwas solny, roztwór 0,5n.
- Fenoloftaleina, roztwór alkoholowy 1-procentowy.

4.4.2.2. Wykonanie oznaczania. 5 g badanej masy szpachlowej odważyć z dokładnością do 0,0005 g do kolby okrągłodennej ze szlifem o pojemności 150 ml i dodać 20 ml alkoholu etylowego. Zawartość kolby dokładnie wymieszać, dodać kilka kropel fenoloftaleiny i zobojętnić 0,5n roztworem wodorotlenku potasowego do słabo różowego zabarwienia. Następnie dodać 50 ml 0,5n roztworu wodorotlenku potasowego i zawartość kolby ponownie dokładnie wymieszać. Kolbę umieścić pod chłodnicą zwrotną i ogrzewać na siatce azbestowej w ciągu 1 godz. Po ostudzeniu zawartość kolby miareczkować 0,5n roztworem kwasu solnego aż do odbarwienia i dodać nadmiar (około 2 ml) 0,5n roztworu kwasu solnego, następnie odstawić na przeciąg 0,5 ÷ 1 godz i co pewien czas wstrząsać. Po upływie tego czasu miareczkować 0,5n roztworem wodorotlenku potasowego do różowego zabarwienia. Równolegle wykonać ślepa próbę używając 50 ml 0,5n wodorotlenku potasowego.

Zawartość 100-procentowego poliocetanu winylu (X) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X = \frac{(V_{s1} - V_4) + V_2}{n} \cdot W \cdot 100$$

w którym:

V_{s1} - objętość ściśle 0,5n roztworu kwasu solnego użytego do miareczkowania ślepej próby, ml,

V_2 - objętość ściśle 0,5n roztworu kwasu solnego użytego do miareczkowania właściwej próby łącznie z nadmiarem, ml,

V_4 - objętość 0,5n roztworu wodorotlenku potasowego użytego do miareczkowania właściwej próby, ml,

n - odważka badanej masy szpachlowej, g,

W - współczynnik przeliczeniowy ustalony doświadczalnie wynoszący dla masy szpachlowej I -0,0483, II -0,0476 i III -0,0476.

4.4.2.3. Wynik. Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników równoległych oznaczeń, których różnica nie przekracza 1%.

4.4.3. Oznaczanie zawartości suchej substancji

4.4.3.1. Wykonanie oznaczania. Z dokładnie wymieszanej próbki odważyć 2 ÷ 3 g masy szpachlowej z dokładnością do 0,0005 g do uprzednio wysuszonej do stałej wagi parownicy porcelanowej. Zawartość parownicy odparować na łaźni wodnej i wysuszyć do stałej wagi w suszarce w temperaturze 100 ÷ 105°C i następnie po ostudzeniu w eksykatorze zważyć.

Zawartość suchej substancji (S) obliczyć w procentach wg wzoru

$$S = \frac{a \cdot 100}{n}$$

w którym:

a - waga masy szpachlowej po wysuszeniu, g,

n - odważka masy szpachlowej, g.

40000000324499

4.4.3.2. Wynik. Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników równoległych oznaczeń, których różnica nie przekracza 0,5%.

4.4.4. Oznaczanie gęstości pozornej

4.4.4.1. Wykonanie oznaczania. Cylinder pomiarowy pojemności 25 ml bez wylewu, zwąony z dokładnością do 0,01 g, napełnić całkowicie wodą o temperaturze pokojowej i ponownie zważyć. Z różnicy masy (wagi) obliczyć masę (wagę) wody w cylindrze i odpowiadającą mu pojemność cylindra w mililitrach. Napełnianie masą szpachlową I i II należy przeprowadzić następująco: napełnić cylinder do 1/3 objętości i masę szpachlową ubić pręcikiem szklanym tak, aby nie było miejsc wypełnionych powietrzem, potem masę podawać małymi porcjami, ubijając jak poprzednio pręcikiem szklanym do chwili całkowitego napełnienia cylindra. W czasie napełniania uważać, aby nie zabrudzić badaną masą zewnętrznych ścianek cylindra. Napełnianie masą szpachlową III przeprowadzać tak jak napełnianie wodą. Cylinder napełniony masą zważyć z dokładnością do 0,01 g. Z różnicy masy (wagi) cylindra pustego i napełnionego obliczyć masę (wagę) masy szpachlowej w cylindrze.

Gęstość pozorną (C) obliczyć w g/ml, wg wzoru

$$C = \frac{a}{b}$$

w którym:

a - masa (waga) masy szpachlowej, g,

b - pojemność cylindra, ml.

4.4.4.2. Wynik. Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników równoległych oznaczeń, których różnica nie przekracza 0,02 g/ml.

4.4.5. Sprawdzanie barwy. Barwę masy szpachlowej III należy określić przez wyłożenie pobranej próbki na płytce szklanej lub metalowej o wymiarach 90 × 40 mm. Następnie płytki należy porównać z zatwierdzonym wzorem (katalog fabryczny). Porównanie barwy masy szpachlowej na płytkach należy przeprowadzić po wyschnięciu.

4.4.6. Sprawdzanie zapachu. Zapach materiału określać organoleptycznie.

4.4.7. Sprawdzanie obecności pleśni należy wykonać nieuzbrojonym okiem. W okresie gwarancyjnym na powierzchni masy szpachlowej jak również na opakowaniu nie powinno być pleśni.

4.5. Zaświadczenie o jakości. Do każdej partii należy dołączyć świadectwo kontrolne stwierdzające zgodność partii z wymaganiami niniejszej normy.

K O N I E C

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
Politechniki Warszawskiej

BN. 001671